«ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ π. ΜΑΡΚΟ ΜΑΝΩΛΗ»

Προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ εἰς Πολωνίαν (Ἰούνιος 2004)

Γνώρισα τὸν Ἀρχιμανδρίτη π. Μάρκο Μανώλη τὸν Ἰούνιο τοῦ 2004, ὅταν ὁ Σύλλογος ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγίου Διονυσίου, στὸν Διόνυσο Ἀττικῆς, ἔκανε μία προσκυνηματικὴ καὶ ἱεραποστολικὴ ἐκδρομὴ στοὺς ὀρθοδόξους ἀδελφοὺς τῆς Πολωνίας, στὴν ὁποία συμμετεῖχα κι ἐγώ. Ὡς τότε ἄκουγα καὶ διάβαζα γιὰ τὸν π. Μάρκο καὶ γιὰ τὴν ποικίλη ποιμαντικὴ δράση του. Ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἐκδρομὴ ὅμως γνωρίστηκα καὶ προσωπικὰ κι ἔκτοτε τὸν ἀκολούθησα σὲ ἀρκετὲς ἐκδρομές, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδας. Οἱ προσκυνηματικὲς ἐκδρομὲς ποὺ ὀργάνωνε τόσο ὁ «Ὀρθόδοξος Τύπος» ὅσο καὶ ὁ Σύλλογος ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγίου Διονυσίου ἦταν μιὰ ἄλλη συνέχεια τῆς ποιμαντικῆς δράσεως τοῦ π. Μάρκου. Τηροῦσε ἀνελλιπῶς τὴν εὐλογημένη συνήθειά του νὰ λειτουργεῖ καθημερινά, νὰ ἐξομολογεῖ καὶ νὰ νουθετεῖ εὐκαίρως καὶ ἀκαίρως. Ἂν φεύγαμε τὶς πρωϊνὲς ὧρες, τελοῦσε ἀγρυπνία τὴν παραμονὴ τῆς ἀναχωρήσεώς μας. Ἂν φεύγαμε ἀργότερα, τελοῦσε καὶ πάλι τὴν λειτουργία τὸ πρωΐ, ὅπως συνήθιζε.

Μόλις φθάναμε στὸν τόπο προορισμοῦ μας, τὸ πρῶτο μέλημά του ἦταν νὰ ἐξευρεθεῖ Ἱ. Ναὸς γιὰ νὰ λειτουργήσει τὴν ἄλλη μέρα. Μερικὲς φορὲς ταξιδεύαμε ὅλη νύχτα μὲ καράβι καὶ φθάναμε πολὺ πρωῒ στὸν προορισμό μας. Κατ' εὐθεῖαν, μόλις ἀποβιβαζόμασταν, πηγαίναμε σὲ Ἱ. Ναὸ τῆς περιοχῆς, γιὰ νὰ λειτουργήσουμε πρῶτα καὶ μετὰ ν' ἀρχίσουμε τὸ πρόγραμμά μας. Μπορεῖ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκδρομῆς νὰ ἦταν σκληρό, μὲ συνεχεῖς ξεναγήσεις σὲ ἱερὰ προσκυνήματα ἢ ἱστορικὰ μνημεῖα, μὲ ἐπαφὲς ἐκκλησιαστικῶν προσώπων, μὲ μικρὲς ἀκολουθίες καὶ νὰ γυρίζαμε τὸ βράδυ στὸ ξενοδοχεῖο σκοτωμένοι ἀπὸ τὴν κούραση, ἀλλὰ ὁ π. Μάρκος θὰ συνέχιζε τὸ βράδυ μὲ ἐξομολόγηση, ὅσων θέλανε νὰ ἐξομολογηθοῦν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐκδρομῆς, θὰ δειπνοῦσε ἐλαφρὰ –πάντα στὸ δωμάτιό του– καὶ πολὺ πρωῒ θὰ ἦταν ὄρθιος, γιὰ νὰ τελέσει τὴν Θ. Λειτουργία ἀκολουθούμενος ἀπὸ τοὺς φιλακόλουθους ἀδελφούς. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἡ συμμετοχὴ στὶς πολυήμερες προσκυνηματικὲς ἐκδρομὲς τοῦ π. Μάρκου ἦταν ἕνα σκληρὸ ἀγώνισμα καὶ μάλιστα γιὰ γερὰ νεῦρα.

Στὶς ἐκδρομές, ὅπως καὶ στὶς λειτουργίες ἢ καὶ σὲ διάφορες ἄλλες ἐκδηλώσεις, ἔδινε πάντα τὸ προβάδισμα σὲ τυχὸν συμμετέχοντες κληρικοὺς ἢ καὶ λαϊκοὺς γιὰ νὰ κηρύξουν ἢ νὰ μιλήσουν γιὰ διάφορα θέματα. Ὁ ἴδιος ἦταν στὴν ὁμιλία του λακωνικὸς καὶ λιτὸς ἀλλὰ πάντοτε μεστὸς καὶ ἐνδιαφέρων. Ὅταν τὸν ρωτοῦσες γιὰ κάποια δύσκολα ἢ «ἐπικίνδυνα» ἐκκλησιαστικὰ θέματα χαμογελοῦσε καὶ δὲν ἀπαντοῦσε. Τὴν ἀπάντηση τὴν ἔδινε μετὰ ἀπὸ μερικὲς μέρες ἢ ἔλεγε ἃς προσευχηθοῦμε νὰ δείξει ὁ Θεὸς τὸ θέλημά του. Ἦταν νουνεχής, συνετός, προσεκτικός, ἐπιφυλακτικὸς στὸ τί θὰ πεῖ καὶ πῶς θὰ τὸ πεῖ. Ἦταν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους γιὰ τοὺς ὁποίους ἰσχύει τὸ γραφικὸ «εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνήρ, δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα» (Ἰακ. 3,2) καὶ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ λαμβάνανε πολὺ σοβαρὰ τὴν προειδοποίηση τῆς Γραφῆς «εἴ τις δοκεῖ θρῆσκος εἶναι ἐν ὑμῖν μὴ χαλιναγωγῶν τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ἡ θρησκεία. Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανοὺς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου». (Ἰακ. 1, 26–27).

Ἐνῶ φαινόταν ὑποχωρητικὸς καὶ καλόβολος καὶ ταπεινὸς σὲ πολλὰ θέματα καὶ ζητήματα, ἦταν ἐντελῶς ἀπόλυτος, ἄκαμπτος, ἀνυποχώρητος καὶ ξεκάθαρος σὲ θέματα ὀρθοδοξίας, ἀρχῶν, καὶ ποιμαντικοῦ σχεδιασμοῦ καὶ δράσεως.

Μεράκι καὶ καημός του συνεχὴς ἦταν ἡ πορεία καὶ ἡ ἀπρόσκοπτη ἔκδοση τοῦ «Ὀρθοδόξου Τύπου». Εἶχε τὴν ἔννοιά του καὶ στὶς ἐκδρομὲς καὶ μάλιστα μὲ τὸ τηλεομοιότυπο καὶ μὲ τὸ διαδίκτυο παρακολουθοῦσε καὶ ἐπενέβαινε ἀπὸ μακριά, κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἐκδρομῶν, στὴν ἔκδοσή του. Γιὰ τὸν ἴδιο λόγο δὲν ἤθελε καὶ πολυήμερες ἐκδρομές, γιὰ νὰ μὴ ἀπουσιάσει, εἰ δυνατόν, ἀπὸ τὴν προετοιμασία καὶ ἐπιμέλεια ἔστω καὶ ἑνὸς φύλλου.

Ὁ π. Μάρκος φρόντιζε ὄχι μόνο νὰ ταξιδεύει ὁ ἴδιος πρὸς ἐνίσχυση καὶ γνωριμία καὶ βοήθεια τῶν ὀρθοδόξων ἀδελφῶν μας, καὶ μάλιστα τῶν χειμαζομένων, ἀλλὰ ἔδινε τὴν εὐκαιρία καὶ τὴ δυνατότητα νὰ ἔρχονται καὶ οἱ ἴδιοι στὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ φιλοξενοῦνται ἀπὸ τοὺς κατὰ σάρκα καὶ κατὰ πνεῦμα συγγενεῖς καὶ συνεργάτες του. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἔδινε τὴν εὐκαιρία νὰ συσφίγγονται οἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων καὶ νὰ ὑπάρχει μεταξύ τους κοινωνία, ἀδελφότητα καὶ ἐπικοινωνία. Πάρα πολλοὶ ἀδελφοί, ἰδίως ἀπὸ τὴν Πολωνία καὶ τὴν Ρουμανία, γευθήκανε τὴν ἀβρααμιαία φιλοξενία καὶ ἀπολαύσανε τὴν ὀργανωμένη περιήγηση σὲ ὀρθόδοξα προσκυνήματα χάρις στὸ ἀνύσταχτο ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ π. Μάρκου καὶ τῶν συνεργατῶν του.

* * *

Τὰ ἐπίγεια προσκυνηματικὰ καὶ ἱεραποστολικὰ ταξίδια τοῦ π. Μάρκου μετὰ τὴν εἰς Κύριον ἀποδημία του ἔλαβαν τέλος. Ἀλλὰ ὁ π. Μάρκος συνεχίζει νὰ ταξιδεύει. Ταξιδεύει νοερῶς, πνευματικῶς καὶ ἀκαταπαύστως. Τώρα δὲν δεσμεύεται ἀπὸ τὸ χρόνο, τὸ τόπο, τὶς σωματικές του ἀνάγκες καὶ ἀσθένειες. Ταξιδεύει λοιπόν, ὅπως ταξιδεύουν ὅλοι ὅσοι εὐαρέστησαν τὸν Θεὸ καὶ ἀναπαύονται τώρα κοντά του. Αὐτοὶ ποὺ ἀγωνίστηκαν νὰ ἑνωθοῦν μὲ τὸ Θεὸ σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ παραμένουν ἑνωμένοι μὲ τὸ Θεὸ καὶ στὴν αἰώνια ζωή. Εἶναι φορεῖς τοῦ Θεοῦ συνεχῶς καὶ ἀκαταπαύστως. Κι Θεὸς βρίσκεται παντοῦ καὶ πάντοτε καὶ γιὰ ὅλους. Ὁ Θεὸς εἶναι γιὰ τὸν κακὸ καὶ τὸν καλό· γιὰ τὸν μεγάλο καὶ τὸν μικρό· τὸν νικητὴ καὶ τὸν ἡττημένο. Καὶ ὁ Ἅγιος εἶναι παντοῦ καὶ πάντοτε καὶ γιὰ ὅλους. Μάλιστα οἱ σχέσεις τοῦ κεκοιμημένου πνευματικοῦ πατέρα μὲ τὰ παιδιά του ἐκτείνονται καὶ συνεχίζουν νὰ ὑφίστανται καὶ πέρα ἀπὸ τὸ θάνατο. Ὁ π. Ζαχαρίας (1850–1936), Στάρετς στὴν Ἱ. Μονὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος– τοῦ Ἁγίου Σεργίου τοῦ Zagorsk στὴ Ρωσία, ἐπιβεβαίωνε στοὺς μαθητές του ὅτι «μετὰ τὸ θάνατο θὰ εἶμαι πολὺ πιὸ ζωντανός, ἀπ' ὅσο τώρα, γι' αὐτὸ μὴ λυπηθεῖτε ὅταν πεθάνω».

Ὁ δὲ Ἅγιος Σεραφεὶμ τοῦ Sarov (1759–1833) ζήτησε νὰ σκαλιστοῦν στὸν τάφο του αὐτὰ τὰ ἀξιόλογα λόγια· «ὅταν πεθάνω νὰ ἔρχεστε στὸν τάφο μου. Κι ὅσο συχνότερα τόσο καλύτερα. Ὅ,τι ἔχετε στὴν ψυχή σας καὶ ὅλο σας τὸν πόνο νὰ τὸ φέρνετε στὸν τάφο μου. Πέστε μου τὸ κάθε τί κι ἐγὼ θὰ σᾶς ἀκούσω, ὅπως σᾶς ἄκουγα ὅταν ἤμουν ζωντανός· καὶ ὅλη σας ἡ θλίψη θὰ πετάξει μακριὰ καὶ θὰ φύγει. Γιὰ σᾶς εἶμαι ζωντανὸς καὶ ζωντανὸς θὰ μείνω στὸν αἰώνα».

Ἀρχιμανδρίτης
Μελέτιος Ἀπ. Βαδραχάνης
(www.pmeletios.com)

Μνήμην ἑνός ἀγαθοῦ καὶ ἀξίου Λευΐτου τῆς Χίου

ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ π. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΠΟΥΛΗΣ

Συμπληρώθηκαν φέτος δέκα (10) χρόνια ἀπὸ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημία τοῦ μακαριστοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ἰωάννου Μαρκέλλου Πουλῆ, Ἐφημερίου καὶ Ἐπόπτη τῆς περιφέρειας Χαλκειοῦ τοῦ Δήμου Καμποχώρων.

Ὁ μακαριστὸς π. Ἰωάννης ἦταν πρότυπο Ἱερωμένου. Ἀνδρώθηκε καὶ γαλουχήθηκε μέσα στὰ νάματα τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ἀναδείχθηκε λαμπρὸς ἐκκλησιαστικὸς συγγραφέας, ρήτορας καὶ Λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου. Ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὴ Θεία Χάρη καὶ ἔχοντας μελετήσει βαθιὰ τὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς παράδοσης τῆς Ἐκκλησίας μας κατόρθωσε κατὰ τὴν ὅλη βιοτή του νὰ ἐμφανίσει πλῆθος πνευματικῶν ἔργων καὶ ὄχι μόνον.

Κύριο μέλημά του ἦταν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἡ διαποίμανση καὶ διαφώτιση τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος γύρω ἀπὸ ζητήματα αἱρέσεων. Ὅταν ξεκίνησε τὴν ἱερατική του διακονία στὸ Χαλκειὸς βρισκόταν ἐκεῖ ἡ μεγαλύτερη ἑστία τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ (Ἰεχωβάδων), τῆς μεγαλύτερης αἵρεσης τῶν ἡμερῶν μας. Ὁ π. Ἰωάννης κατάφερε σὲ λίγα χρόνια ὄχι μόνον νὰ τοὺς ἀφανίσει,

*Τοῦ **κ. Γιώργου Παπαδόπουλου***
Δημοτικοῦ Συμβούλου Χίου

ἀλλὰ καὶ νὰ βαπτίσει κάποιους, οἱ ὁποῖοι στὴ συνέχεια μετεστράφησαν σὲ πιστοὺς Ὀρθοδόξους.

Στὸν ποιμαντικὸ τομέα οἱ Χαλκοῦσοι διέκριναν στὸ πρόσωπό του τὸν στοργικὸ πατέρα: Φιλανθρωπικὸ ἔργο, Κατηχητικὰ σχολεῖα, διαλέξεις καὶ ὁμιλίες σὲ κάθε περίσταση, ἐντατικὴ Ἐξομολόγηση τῶν πιστῶν, ἐπισκευαστικὲς ἐργασίες καὶ ἀνακαινίσεις στὸ σύνολο τῶν Ἱερῶν Ναῶν, Παρεκκλησίων καὶ Ἐξωκκλησίων τῆς ἐνορίας του, ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν πνευματικὴ οἰκοδομὴ τῶν ὅμορων ἐνοριῶν καὶ τῶν Καμποχώρων εὐρύτερα. Ἀπὸ τὰ μεγάλα ἔργα του θεωροῦνται ἡ ἐπισκευὴ τοῦ ἐνοριακοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καθὼς καὶ ἡ ὁλοκληρωτικὴ ἀνοικοδόμηση τῶν πεπαλαιωμένων καὶ ἐρειπωμένων Ἱ. Ναῶν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου Χαλκειοῦ.

Στὸ συγγραφικό του ἔργο συμπεριλαμβάνονται βιβλία ἑρμηνευτικὰ σὲ χωρία τῆς Ἁγίας Γραφῆς, Ψαλμοὺς καὶ Ὕμνους τῆς Ἐκκλησίας μας, ἱστορικὰ γύρω ἀπὸ τὸ Χαλκειὸς τῆς Χίου καὶ τὴν Ποταμιὰ τοῦ Δήμου Ἀμανῆς (γενέτειρά του), ὅπου κατέγραψε μὲ κάθε λεπτομέρεια τὴν ἱστορία, τὴν λαογραφία, τὴν παράδοση, τὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅλων τῶν οἰκογενειῶν καὶ κατοίκων τῶν δύο χωριῶν (δημοτολόγιο), ὀνομαστικὰ καὶ ἀναλυτικά.

Ὁ π. Ἰωάννης εἶχε τιμηθεῖ μὲ διακρίσεις ἀπὸ φορεῖς ἀλλὰ καὶ τὴν Ἐκκλησία, εἶχε στενὴ σχέση μὲ τοὺς μακαριστοὺς Μητροπολίτες Χίου Παντελεήμονα (Φωστίνη) καὶ Χρυσόστομο (Γιαλούρη), εἶχε δὲ μεγάλη γνώση τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ διέπρεπε ὡς καλλικέλαδος Μυσταγωγὸς τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.

Προσωπικά, εἶχα τὴν θεία εὐλογία νὰ διδαχθῶ πολλὰ ἀπὸ τὸν π. Ἰωάννη καὶ νὰ θαυμάσω τὸ μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς του καὶ τὸ μέγεθος τῆς εὐρυμάθειάς του. Τὰ τελευταῖα δὲ χρόνια, μὲ τὴν ἄδεια καὶ εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, τὸν διακόνησα κατὰ τὶς Ἀκολουθίες τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος ὡς Ἀναγνώστης – Βηματάριος, διευκολύνοντας κατὰ τὴν ἀνάγνωση τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἄλλων λειτουργικῶν κειμένων.

Τὶς ἡμέρες αὐτές, μὲ ἀφορμὴ τὴ συμπλήρωση τῶν δέκα χρόνων ἀπὸ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημία του, ἔρχεται γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἐντονότερα στὴ μνήμη καὶ τὴ θύμησή μας.

«Ἰωάννου Πρωτοπρεσβυτέρου, μνήσθητι Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

Ἐτόνισεν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

Η ΑΓΙΑ ΕΥΦΗΜΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΙΕΡΑ ΛΕΙΨΑΝΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΤΑΤΑΙ ΜΑΣ

Συμφώνως μὲ ἀνταπόκρισιν ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως:

«“Μὲ τὴ χάρη τῶν Ἁγίων ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία καὶ τὸ ποίμνιό της ἐδῶ στὴν ΚΠολη ὑπομένει καὶ συνεχίζει ἀταλάντευτα τὴν πορεία της” τόνισε ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Πατριαρχικὸ Ἱ. Ναὸ χθὲς Κυριακή, ἀπευθυνόμενος σὲ πολυπληθεῖς ὁμίλους προσκυνητῶν ἀπὸ τὴν Κύπρο, Ἀθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Καλαμάτα, Κρήτη καὶ τὸ ἐξωτερικό.

Μὲ ἀφορμὴ τὴν ἑορτὴ τῆς Ἁγ. Εὐφημίας, τῆς ὁποίας τὸ ἱ. λείψανο φυλάσσεται στὸν Πατριαρχικὸ Ἱ. Ναό, ὁ Πατριάρχης εἶπε: “Ἡ Ἁγ. Εὐφημία, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι Ἅγιοι, τῶν ὁποίων τὰ ἱ. λείψανα ἀποθησαυρίζονται εἰς τὸν Πάνσεπτο Πατριαρχικό μας Ναό, εἶναι ἡ διαρκὴς φύλακες καὶ προστᾶται μας. Εἰς αὐτοὺς ἐναποθέτουμε τὶς ἐλπίδες μας καὶ τοὺς παρακαλοῦμε νὰ προστατεύουν αὐτὸ τὸ Μεγάλο Μοναστήρι τῆς Ὀρθοδοξίας, ποὺ εἶναι τὸ Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο καὶ ὅλους ἐμᾶς, οἱ ὁποῖοι ἔχουμε τὴν τιμὴ καὶ τὸ προνόμιο νὰ διακονοῦμε μέσα σ' αὐτὸ τὸ Μεγάλο Μοναστήρι”.

Ὁ Πατριάρχης ἐπιδαψίλευσε σὲ ὅλους ἀδιακρίτως τοὺς προσκυνητὲς τὴν εὐλογία τῆς στοργικῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς προέτρεψε: “Νὰ εὔχεσθε γιὰ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, νὰ ἔρχεσθε καὶ νὰ ἐπανέρχεσθε”.

Τὸ ἱ. λείψανο τῆς Ἁγίας Εὐφημίας εἶχε τεθεῖ πρὸς προσκύνησιν στὴ μέση τοῦ σολέα, ὅπου μεταφέρεται, κατὰ τὴν τάξιν, ἀπὸ τὸ δεξιὸ κλίτος τοῦ Ἱ. Ναοῦ, ὅπου φυλάσσεται, μαζὶ μὲ ἄλλα δύο, τῶν Ἁγίων Σολομονῆς καὶ Θεοφανοῦς».

Ἐπίκαιρον βιβλίον τοῦ ἀοιδίμου Γέροντος
Ἀρχιμ. Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου

ΤΕΡΑΤΑ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Βιβλιοπωλεῖον «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ»
Κάνιγγος 10, α΄ ὄρ. 106 77 Ἀθῆναι,
Τηλ. 210–38 16 206 ΤΕΛΕΦΑΞ 210–3828518

Προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ εἰς Ἅγ. Ὄρος

Ὁ Σύλλογος ἀποπερατώσεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Διονυσίου Διονύσου, θὰ πραγματοποιήσῃ προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ ἀπὸ 6 ἕως 10 Σεπτεμβρίου. Οἱ ἄνδρες θὰ ἐπισκεφθοῦν Ἱερὲς Μονὲς τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ οἱ γυναῖκες Ἱερὲς Μονὲς τῶν Σερρῶν.

Πληροφορίες κ. Ἀλέξανδρο Καλλιγέρη. Τηλ. 6945988013.

Ἐνώπιον τῆς Ἐκτάκτου Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (Ἰούνιος 2010)

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΨΗΦΙΣΙΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ

*Τοῦ **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλίππων κ. Προκοπίου***

Τὸ γενικόν τοῦτο ἐνημερωτικόν πρὸς τὸ Ἱερόν Σῶμα, ἡμέτερον «Σημείωμα» συνετάγη ἐξ ἀφορμῆς τῆς Ἐγκυκλίου τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου (ἀριθμ. 2898/20–5–2010) καὶ τῆς συνημμένης αὐτῇ ἀνωνύμου «Εἰσηγητικῆς Ἐκθέσεως» καὶ πρὸ τῶν προσκλήσεων τῆς Δ.Ι.Σ. (ἀριθμ. πρωτ. 2419/1188/17–6–2010 καὶ 2449/1224/18–6–2010) πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Ἐκτάκτου Συνελεύσεως τῆς Ι.Σ.Ι. ἀπὸ 22ας ἕως 23ης, αἱ ὁποῖαι καθώριζαν ἀναλυτικῶς τὰ θέματα τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως καὶ τοὺς Εἰσηγητάς ἐπ' αὐτῶν. Τὰ ἐπισημαινόμενα ἀσφαλῶς καὶ ἰσχύουν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, ἔχουν δὲ ὡς ἀκολούθως.

Συντάσσω τὸ παρὸν κείμενον ὄχι διὰ νὰ τὸ ἀναγνώσω, ἀλλὰ διὰ νὰ καταθέσω τοῦτο εἰς τὰ Πρακτικά, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Κ. 1 «περὶ ἐργασιῶν Ι.Σ.Ι.Ε.Ε.», κατὰ τὸ ὁποῖον «ἀπαγορεύονται οἱ γραπτοί λόγοι, ἐξαιρέσει τῶν εἰσηγήσεων. Μετὰ τὴν προφορικήν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος δύναται «ὁ ὁμιλητής νὰ καταθέση, ἐάν βούλεται, γραπτόν κείμενον διὰ τὰ πρακτικά, ὅπερ δὲν ἀναγινώσκεται».

Κατὰ συνείδησιν ἡ συγκεκριμένη ἐπιλογή μου διὰ νὰ ὑπάρχη ὄχι μόνον ἡ αὐτοδέσμευσις τοῦ μέλους τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, τῆς τοπικῆς Συνόδου, ἀλλὰ καὶ ἡ μαρτυρία τῆς εὐθύνης διὰ τὰ συζητούμενα κάθε φορὰ καίρια καὶ ἐξαιρετικῆς σημασίας διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν καὶ δρᾶσιν θέματα, ὅπως εἶναι οἱ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν ἀφορῶντες ἐννέα (9) Κανονισμοί, τῶν ὁποίων ἡ ἔγκρισις ἐπεδιώχθη συλλήβδην καὶ ἄνευ συζητήσεως. Τὸ πρῶτον ὑπηρετεῖ κατ' οὐσίαν καὶ κατ' ἀλήθειαν τὸν συνοδικόν καὶ ἱεραρχικόν χαρακτήρα τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως, ἐνῶ τὸ δεύτερον προσβάλλει βαναύσως παρομοίας διακηρύξεις, ποὺ τὶς καθιστᾶ γράμμα κενόν.

1. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2898/20–5–2010 (ἀριθμ. πρωτ. 1684 καὶ διεκπ. 1005) Ἐγκυκλίου τῆς Δ.Ι.Σ. ἀπεστάλησαν τοῖς Μητροπολίταις οἱ «ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. ἐγκριθέντες (sic) Κανονισμοί, οἵτινες πρόκειται ἵνα εἰσαχθῶσι πρὸς ψήφισιν (sic) ὑπὸ τῆς ἐπικειμένης Ἐκτάκτου Ι.Σ.Ι. μηνὸς Ἰουνίου ἐ.ἔ. πρὸς ἐνημέρωσιν». Οὐδὲν ἕτερον διὰ μίαν τόσον σοβαράν ἐργασίαν τῆς Ι.Σ.Ι., ἀποσκοποῦσαν εἰς τὴν θέσιν εἰς ἰσχύν κανονιστικῶν διατάξεων καὶ εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν δράσεων εἰς καίριους τομεῖς τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως.

— Οὔτε ἁπλῆ μνεία τῶν τίτλων τῶν ἐννέα (9) συγκεκριμένων Κανονισμῶν,

— Οὔτε ἀναφορά εἰς τὴν συναποστελλομένην σύντομον εἰσηγητικὴν Ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν Κανονισμῶν.

Ὁ ἰσχυρισμός ὅτι διαλανθάνει μία τάσις ἢ διάθεσις αὐτοαπαξιώσεως τῆς ὅλης προσπαθείας διὰ τὴν σύνταξιν τῶν Κανονισμῶν καὶ τὴν ὑπεύθυνον ἐνημέρωσιν δὲν εἶναι νομίζω ὑπερβολικός. Ἄλλος εἶναι ὁ χαρακτήρας καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν εἰσηγητικῶν σημειωμάτων. Ἡ πληρότητα καὶ ἀντικειμενικότητα τῶν κειμένων εὐκολύνει τὴν ἐργώδη ἐπιδίωξιν διορθώσεως καὶ ἐγκρίσεως κάθε Κανονισμοῦ. Προσωπικῶς δὲν διεπίστωσα νὰ μὲ ὑποβοηθοῦν εἰς τὴν ἀναγκαιότητα, τὴν σκοπιμότητα καὶ τὴν ὀρθότητα τῶν πρὸς ἔγκρισιν κανονιστικῶν πράξεων καὶ ἐπὶ μέρους διατάξεων. Ἐπιμένων εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ κειμένου τῶν ὀλίγων γραμμῶν —πρόκειται περὶ ἠριθμισμένης Ἐγκυκλίου μάλιστα— θὰ παρετήρουν ὅτι δὲν εἶναι ἐλλειπές μόνον ἀλλὰ καὶ λανθασμένως διατυπωμένον. Ἡ Δ.Ι.Σ. δὲν ἐγκρίνει τοὺς Κανονισμοὺς ἁρμοδιότητος τῆς Ι.Σ.Ι., ἀλλὰ ἀποφασίζει δι' αὐτοὺς καὶ τοὺς εἰσάγει εἰς τὴν Ι.Σ.Ι. πρὸς ἔγκρισιν. Τοῦτο σαφῶς καὶ στερεοτύπως ἐπαναλαμβάνεται εἰς ὅλας τὰς ἐξουσιοδοτικάς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος Καταστατικοῦ Χάρτου (590/1977). Αἱ ρυθμίσεις «... ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ., ἐγκρινομένων ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι. καὶ δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως». Ὡσαύτως ἡ εἰς τὸ σκεπτικόν ἑκάστου Κανονισμοῦ μνημόνευσις τῆς Ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. καθιστᾶ ἐπιβεβλημένην τὴν ἀπάλειψιν τῆς ἀναφορᾶς τῆς προσωνυμίας οἱουδήποτε ἑτέρου πολυπροσώπου (Ἐπιτροπῆς ἢ Δ. Ὑπηρεσίας ἢ μονοπροσώπου (Συμβούλου) Ὀργάνου.

2. Εἰδικῶς ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ ἑνός ἑκάστου Κανονισμοῦ εἰσηγητικὴν Ἔκθεσιν, ἡ Ι.Σ.Ι. ἀπεφάσισεν (ἂν ἐνθυμοῦμαι καλῶς) τρεῖς Ἀδελφοί Ἀρχιερεῖς νὰ εἰσηγηθοῦν προσωπικῶς καὶ ὑπευθύνως ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι. πρὸς **ἔγκρισιν** Κανονισμῶν, ἀναλαμβάνων ἕκαστος ἀνάλογον ἀριθμόν ἀπὸ τοὺς ἐξ αὐτῶν, μετὰ τὴν σχετικήν ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ., ὅπως ὁ Ν. 590/1977 περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁρίζῃ.

Τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν καὶ ἐντολήν τῆς Ἱεραρχίας ὑποκατέστησεν ἀνώνυμον κείμενον ἐξ 29 σελίδων, εἰς τὴν πρώτην σελίδα τοῦ ὁποίου σημειώνεται : «Ἐνώπιον τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος – Σύντομη εἰσηγητική Ἔκθεση ἐπὶ τῶν Κανονισμῶν – Ἀθήνα, Μάιος 2010».

Ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν νὰ γνωρίζωμεν τὴν πατρότητα τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τῶν προτάσεων, ὅταν δὲν παρατίθεται σαφής αἰτιολογία τῆς ἀναγκαιότητος καὶ τῆς σκοπιμότητος ἑκάστης κανονιστικῆς ρυθμίσεως, δὲν κατονομάζονται αἱ ἀρχαί, ποὺ διέπουν τὰς διατάξεις, ὅταν ἐπάνωθεν αὐτῶν διαχέεται ἡ συσκότισις καὶ ἡ συγκάλυψις τῶν ὅσων ἐπιδιώκονται.

Ἐκ τῆς γενικωτέρας θεωρήσεως τῶν κειμένων δὲν συνάγεται μόνον ἡ πλημμέλεια περὶ τὴν σύνταξιν τῆς εἰσηγητικῆς Ἐκθέσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ προχειρότητα εἰς τὴν παράθεσιν τοῦ περιεχομένου. Λάθη εἰς τὴν ὀρθογραφίαν, τὴν σύνταξιν καὶ τὴν διατύπωσιν στηρίζουν τὴν ὑπόνοια ὅτι τὰ γραφέντα καὶ δακτυλογραφηθέντα δὲν ἀνεγνώσθησαν ἐκ δευτέρου, διὸ καὶ παρεισέφρησαν τοιαῦται ἀβλεψίαι. Καὶ ἡ πλέον σοβαρὰ καὶ κρίσιμος παράλειψις εἶναι ἡ ἀπουσία σαφοῦς ἐξουσιοδοτικῆς διατάξεως τοῦ Κ.Χ. δι' ἕνα ἕκαστον Κανονισμὸν καὶ ὄχι τὸ πλῆθος τῶν ἀνωφελῶν συνταγματικῶν καὶ ἄλλων τοῦ Κ.Χ. διατάξεων γενικῶν καὶ ἀορίστων.

3. Ἀλλὰ τὴν χρηστὴν διοίκησιν ἐπιδιώκοντες, δὲν πρέπει νὰ παραβλέπωμεν ὅτι προϋπόθεσις τῆς θέσεως εἰς ἰσχύν, μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ τὴν ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι., ὅπως ὁρίζεται ἡ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἁρμοδιότης τοῦ Συνοδικοῦ Ὀργάνου, οἱουδήποτε Κανονισμοῦ, τίθεται ἡ συγκεκριμένη καὶ σαφής ἐκ τοῦ νόμου ἐξουσιοδότησις, αἱ δὲ ρυθμίσεις αὐτοῦ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίνουν τὰ ὅρια τῶν σχετικῶν ἐξουσιοδοτικῶν διατάξεων.

Ὁ χωρίς τοὺς ὅρους καὶ τὰς προϋποθέσεις αὐτάς δημοσιευόμενος εἰς Φ.Ε.Κ. καὶ περιοδικόν «Ἐκκλησία» καὶ θέμενος ἐν συνεχείᾳ εἰς ἰσχύν Κανονισμός, προσβαλλόμενος εἰς τό ἁρμόδιον Δικαστήριον ὑπὸ παντός ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, τελεῖ ὑπὸ ἀκύρωσιν. Τὰ ἀποτελέσματα ἠμπορεῖ νὰ εἶναι, καὶ συνήθως εἶναι, ὀδυνηρά καὶ ἀνατρεπτικὰ εἰς ὑποθέσεις, ποὺ δυσκόλως ἐκ τῶν προτέρων θεραπεύονται. Κανονιστικαὶ ρυθμίσεις δι' ἐσωτερικάς καὶ μόνον ὑποθέσεις καὶ αὐτοδεσμεύσεις, ὡς καὶ διὰ θέματα χωρίς πρὸς τοὺς τρίτους συνεπείας, ἀσφαλῶς καὶ ρυθμίζονται δι' ἐσωτερικῶν κανονισμῶν συνεπαγομένων ἐσωτερικάς δεσμεύσεις, ἀλλὰ χωρίς νομοθετικόν χαρακτήρα. Ἄλλωστε αὐτό εἶναι τὸ σαφές καὶ ἀκριβές νόημα τῆς στερεοτύπως μνημονευομένης διατάξεως τοῦ ἐδαφ. Ε' τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ ν. 590/1977 περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ι.Σ.Ι. «ε) Ἐκδίδει κανονιστικάς ἀποφάσεις περί τῆς ὀργανώσεως καὶ ἐσωτερικῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας **κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ παρόντι διαλαμβανόμενα,** δημοσιευμένας διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως». Καθοριστικῆς σημασίας εἶναι καὶ ἡ σαφεστάτη, διὰ τοὺς πρὸ τοῦ 1977 ψηφισθέντας, τῶν ὁποίων ἡ ἰσχύς παρατείνεται, μεταβατική διάταξις τοῦ ἄρθρ. 67 (δεύτερον ἐδάφ.). καθ' ἥν «διὰ τῆς παρούσης δὲν κυροῦνται Κανονιστικαὶ Ἀποφάσεις τῆς Ι.Σ.Ι. ἢ καὶ τῆς Δ.Ι.Σ. ἐκδοθεῖσαι ἄνευ ἐγκύρου νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως ἢ καθ' ὑπέρβασιν ταύτης» (Κ.Χ.Ε.Ε. 590/1977). Πρόκειται περί σαφοῦς δηλώσεως καὶ αὐτοδεσμεύσεως.

Αἱ ἀπόψεις αὐταί ἐρείδονται ὄχι μόνον ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ Κ.Χ., ἀλλ' ἔχουν κριθεῖ καὶ εἰς τὸ ΣτΕ, τὸ ὁποῖον ἐνομολόγησεν ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Συντάγματος (ἄρθρ. 3, 1) δὲν ἀποκλείεται ἡ δυνατότης, ὅπως εἰς τὸν Κ.Χ. περιληφθοῦν ἐξουσιοδοτήσεις ἀφορῶσαι εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν Συνοδικῶν Ὀργάνων. Ἐπομένως αἱ εἰς τὸν Κ.Χ. παρεχόμεναι ἐξουσιοδοτήσεις, αἱ συγκεκριμέναι ἐν αὐτῷ ἐξουσιοδοτικαὶ διατάξεις εἶναι συνταγματικῶς ἔγκυροι καὶ δὲν εἶναι προσβληταί διὰ κατάχρησιν ἐξουσίας. Ἀναιροῦνται ὅμως δι' ὑπέρβασιν νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως, πολλῷ δὲ μᾶλλον, δι' ἀνυπαρξίαν ἐξουσιοδοτικῆς διατάξεως (πρβλ. Ὁλομελ. ΣτΕ 960/ 1978).

4. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΙΚΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΙΣΧΥΟΝΤΟΣ Κ.Χ.Ε.Ε. (590/1977)

1. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **4, ια΄,** ἁρμοδιότητος **Ι.Σ.Ι.** Κανονισμός ἐργασιῶν Ι.Σ.Ι.. **Παρατήρησις:** Ἐδημοσιεύθη, Κανονισμός 1 «περί ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ε.Ε.», Φ.Ε.Κ. Α΄ 275/τῆς 25/8/23–9–1972.

2. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **6, § 5,** ἁρμοδιότητος **Ι.Σ.Ι.** Ὀργάνωσις καὶ λειτουργία Ι.Σ.Ι.. **Παρατήρησις:** Ἐδημοσιεύθη μὲ τὸν τίτλον «Περί Ἐργασιῶν τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς Ε.Ε». (Ὅπως εἰς τὴν προηγουμένην μόνον περί τῶν ἐργασιῶν).

3. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **4, ια΄,** ἁρμοδιότητος **Ι.Σ.Ι.** Κανονισμός ἐργασιῶν Δ.Ι.Σ.. **Παρατήρησις:** Ἐδημοσιεύθη, Κανονισμός «περί ἐργασιῶν Δ.Ι.Σ.» (Φ.Ε.Κ. 275 Α΄ 258/23–9–1977)

4. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ **9, § 4,** ἁρμοδιότητος **Ι.Σ.Ι.** Ὀργάνωσις καὶ λειτουργία Δ.Ι.Σ. ὡς καὶ ὑπηρεσιῶν καὶ γραφείων αὐτῆς. **Παρατήρησις:** Νὰ διορθωθῇ ὁ τίτλος καὶ νὰ ὁλοκληρωθῇ τὸ περιεχόμενον ἐν συνόψει, περιλαμβάνον τὰ περί ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν Γραφείων καὶ τῶν Ὑπηρεσιῶν. Ἠμποροῦν νὰ ὑπάρχουν καὶ Κανονισμοί ἐπιμέρους.

5. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **10, § 4,** ἁρμοδιότητος **Δ.Ι.Σ.** Συγκρότησις, ἁρμοδιότητες καὶ ὀργάνωσις λειτουργίας Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν. **Παρατήρησις:** Ἐδημοσιεύθη Κανονισμός ὑπ' ἀριθμ. 160/204, περί λειτουργίας τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν (Φ.Ε.Κ. Α΄ /100).

6. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **11, § 2,** ἁρμοδιότητος **Ι.Σ.Ι.** Ἐδαφική περιφέρεια –Ὀνομασία – Ἕδραι Ἱ. Μητροπόλεων. **Παρατήρησις:** Δὲν ἐδημοσιεύθη σχετικός Κανονισμός. Δι' ἀποφάσεων Ι.Σ.Ι. ὡρίσθησαν Ἐπιτροπαί πρὸς ρύθμισιν τῶν ὁρίων.

7. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **29, § 2,** ἁρμοδιότητος **Ι.Σ.Ι.** Ὀργάνωσις, διοίκησις καὶ λειτουργία Ἱ. Μητροπόλεων. **Παρατήρησις:** Δὲν ἐδημοσιεύθη μέχρι σήμερον.

8. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **30,** ἁρμοδιότητος **Δ.Ι.Σ.** Διαχείρισις τῶν ἐξ Ἱ. Ναῶν εἰσφορῶν καὶ ἄλλων προσόδων ὑπέρ Μητροπολιτικοῦ Γραφείου. **Παρατήρησις:** Δὲν ἐδημοσιεύθη Κανονισμός.

9. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **35, § 3,** ἁρμοδιότητος **Δ.Ι.Σ.** Ἁρμοδιότητες καὶ λειτουργία Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. **Παρατήρησις:** Καν. 58/1975, περί ἁρμοδιοτήτων καὶ τρόπου λειτουργίας τῶν Μ.Σ. (ἐδημοσιεύθη Φ.Ε.Κ. Α΄ 4/1975) Σχετ. καὶ Κανονισμός 8/1980.

10. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **36, § 6,** ἁρμοδιότητος **Ι.Σ.Ι.** Τὰ τῆς ἱδρύσεως, πόρων διοικήσεως κλπ.(ἐκτενής ἡ περιγραφή) τῶν Ἐνοριακῶν Ναῶν. **Παρατήρησις:** Κανονισμός 8/1979, περί Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν (Φ.Ε.Κ. Α΄, 1/5–1–1980).

11. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **37, § 2,** ἁρμοδιότητος **Ι.Σ.Ι.** Πλήρωσις ὀργανικῶν ἐφημεριακῶν θέσεων (μονίμως καὶ προσωρινῶς). **Παρατήρησις:** Δὲν ἐδημοσιεύθη εἰσέτι Κανονισμός περί Ἐφημερίων.

12. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **38, § 2,** ἁρμοδιότητος **Ι.Σ.Ι.** Προσόντα, ἐκλογή, ἐγκατάστασις κλπ. Ἐφημερίων. **Παρατήρησις:** Δὲν ἐδημοσιεύθη (πρβλ. 2/1969) [Τὰ 11 καὶ 12 εἰς ἕνα Κανονισμόν, στηριζόμενον ἐπὶ τῶν δεδομένων τοῦ ἰσχύοντος Κ.Χ., τοῦ Κανονισμοῦ 2/1969 καὶ τοῦ Α.Ν. 2200/1940, περί Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐφημερίων (ὅσαι διατάξεις του ἐξακολουθοῦν νὰ ἰσχύουν)].

13. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **38, § 2,** ἁρμοδιότητος **Ι.Σ.Ι.** Ὑπηρεσιακή κατάστασις ψαλτῶν καὶ νεωκόρων. **Παρατήρησις:** Καν. 176/2006, περί τῶν Ἱεροψαλτῶν καὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν (Φ.Ε.Κ. Α΄, 268) μόνον.

14. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **39, § 10,** ἁρμοδιότητος **Ι.Σ.Ι.** Πλαίσια λειτουργίας Ἡσυχαστηρίων Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. **Παρατήρησις:** Δὲν ἐδημοσιεύθη νέος Κανονισμός. Ἰσχύει ὁ Κ. 39/1972 (Α΄ 103), περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱ. Μονῶν καὶ Ἡσυχαστηρίων.

15. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **40, § 2,** ἁρμοδιότητος **Δ.Ι.Σ.** Ἁρμοδιότητες, διοίκησις καὶ λειτουργία Ἀπ. Διακονίας καὶ σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὰς Συνοδικάς Ἐπιτροπάς. **Παρατήρησις:** Ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρέχεται ἐξουσιοδότησις πρὸς σύνταξιν Προεδρικοῦ Διατά-γματος προτάσει τῆς Δ.Ι.Σ., τὸ ὁποῖον ἐκδίδεται μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ε.Π.Θ., ἐντός 2μήνου ἀφ' ἧς ἡ πρότασις τῆς Δ.Ι.Σ. περιῆλθεν εἰς αὐτό. Τοιοῦτον Π.Δ. δὲν ἐξεδόθη, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐκκρεμῇ ἡ ἐπίλυσις τοῦ προβλήματος εἰς τὰς σχέσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας μετὰ τῶν συναφῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν σαφῶς καὶ ὁριστικῶς.

16. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **41, § 3,** ἁρμοδιότητος **Ι.Σ.Ι.** Ἁρμοδιότητες, ὀργάνωσις, διοίκησις καὶ λειτουργία Διορθοδόξου Κέντρου. **Παρατήρησις:** Περί ἁρμοδιοτήτων κλπ. (ὅμοια) τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐξεδόθη ὁ Κανονισμός 132/1999 (Φ.Ε.Κ. Α΄ 236).

17. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **42, § 2,** ἁρμοδιότητος **Ι.Σ.Ι.** Τὰ προσόντα, ἡ διαδικασία διορισμοῦ, προαγωγῆς (κ.λπ. κ.λπ.)... ὡς καὶ εἰς πᾶν ἕτερον ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως ἐκκλ. ὑπαλλήλων. **Παρατήρησις:** Ἐξεδόθη ὁ Κανονισμός 5/1978, περί Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων (Φ.Ε.Κ. Α΄, 48/1978). Σχετικά καὶ ὁ Κανονισμός 23/1982 «Γιὰ τὴ συγχώνευση τῶν Ὑπηρεσιῶν – Πειθαρχικῶν Συμβουλίων... (κλπ) (Φ.Ε.Κ. Α΄, 114/1978), καὶ ὁ ἰσχύων Ν. 3528/2007, Κύρωση, Κώδικας, Κατάσταση Δημοσίων Ὑπαλλήλων Ν.Π. Δ.Δ. (Φ.Ε.Κ. Α΄, 26).

18. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **42, § 4,** ἁρμοδιότητος **Ι.Σ.Ι.** Ὀργανισμοί τῶν ἐν τῇ παρ. 2 τοῦ ἰδίου ἄρθρου 42 Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. καὶ τὰ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων. **Παρατήρησις:** Δὲν ἐξεδόθη ὁ προβλεπόμενος εἰδικὸς αὐτὸς Κανονισμός. Ἐπὶ μέρους θέματα καλύπτονται εἴτε ἀπὸ ψηφισθέντα εἰδικὸν Κανονισμόν, δι' ἕνα ἕκαστον Ν.Π.Δ.Δ., εἴτε ἀπὸ τοὺς προαναφερθέντας Κανονισμοὺς 5/1978 καὶ 23/1982.

19. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **42, § 5,** ἁρμοδιότητος **Ι.Σ.Ι.** Ἁρμοδιότητες ΑΥΣΕ (γνωμοδοτικαί καὶ ἀποφασιστικαί) καὶ ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία αὐτοῦ. **Παρατήρησις:** Ἐξεδόθη ὁ Κανονισμός 3/1977, περί τῶν ἁρμοδιοτήτων, συνθέσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ΑΥΣΕ (Φ.Ε.Κ. Α΄273/1977) πρβλ. καὶ Κ. 6/1979, 38/1988, 167/2005, τροποποιοῦντας τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ Κανονισμοῦ 3/1977.

20. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **43, § 1,** ἁρμοδιότητος **Δ.Ι.Σ.** Ἵδρυσις, ὀργάνωσις καὶ λειτουργία εἰδικῶν ἐπιμορφωτικῶν Σχολῶν Κληρικῶν καὶ ὑποψηφίων Κληρικῶν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας. **Παρατήρησις:** Δὲν ἐδημοσιεύθη.

21. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **43, § 3,** ἁρμοδιότητος **Δ.Ι.Σ.** Προϋποθέσεις καὶ διαδικασία χορηγήσεως ἐκκλησιαστικῶν ὑποτροφιῶν. **Παρατήρησις:** Ἐδημοσιεύθη ὁ Κανονισμός 148/2001, περί Ἐκκλησιαστικῶν Ὑποτροφιῶν (Φ.Ε.Κ. Α΄, 259/2001).

22. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **45, § 4,** ἁρμοδιότητος **Ι.Σ.Ι.** Τρόπος ἐκποιήσεως τιμαλφῶν, ἀναθημάτων. **Παρατήρησις:** Δὲν ἐδημοσιεύθη νέος. Ἰσχύει ἡ Κανονιστική Διάταξις 9/1971, περί ἐκποιήσεως τιμαλφῶν (Φ.Ε.Κ. Α΄, 28/1971).

23. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **45, § 5,** ἁρμοδιότητος **Ι.Σ.Ι.** Ἵδρυσις Μουσείων ὑπὸ Ἱ. Μητροπόλεων. **Παρατήρησις:** Συνεστήθησαν εἰς τινας Ἱ. Μητροπόλεις μὲ ἴδιον ἕκαστον Κανονισμόν.

24. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **46, § 2,** ἁρμοδιότητος **Ι.Σ.Ι.** Διοίκησις, διαχείρισις καὶ ἀξιοποίησις περιουσίας:

– μοναστηριακῆς, διατηρητέας καὶ μή,
– μητροπολιτικῆς,
– ἐνοριακῆς,
– λοιπῶν Ἐκκλησ/κῶν. Ν.Π.Δ.Δ.

Παρατήρησις: Δὲν ἐξεδόθη ἑνιαῖος Κανονισμός. Καταργηθέντος τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ὑπεισῆλθεν ἡ Δ.Ι.Σ. διὰ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., ἡ ὁποία εἶναι ἁρμοδία διὰ τὴν ἐκποιητέαν. Περί αὐτῆς ἐξεδόθησαν οἱ: Κ. 100/1998, περί συστάσεως Ε.Κ.Υ.Ο. Κ.125/ 1999 καὶ Κ. 158/2003. Σημ. κατὰ τὴν παροῦσαν Ι.Σ.Ι. εἰσάγεται πρὸς ἔγκρισιν Κανονισμός περί κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων περί λειτουργίας τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. καὶ ἄλλος περί Ἐκμισθώσεων καὶ Ἐκποιήσεων Ἐκκλ. Ἀκινήτων.

25. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **49, § 1,** ἁρμοδιότητος **Δ.Ι.Σ.** Διαδικασία χορηγήσεως ἀδείας γάμου. **Παρατήρησις:** Δὲν ἐδημοσιεύθη.

26. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **59, § 1,** ἁρμοδιότητος **Ι.Σ.Ι.** Διοίκησις καὶ Διαχείρισις Ἱερῶν Προσκυνημάτων. **Παρατήρησις:** Ἱδρύονται καὶ δημοσιεύονται Κανονισμοί διαφόρων Προσκυνημάτων, οἱ ὁποῖοι συντάσσονται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Μητροπολιτῶν.

27. Ἐξουσιοδοτική Διάταξις ἄρθρ. **65, § 2,** ἁρμοδιότητος **Δ.Ι.Σ.** Μορφή παρασήμου, τύπος διπλώματος καὶ τρόπος ἀπονομῆς. **Παρατήρησις:** Ἐξεδόθη ὁ Κανονισμός 143/1999, περί τῆς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπονεμομένης τιμητικῆς ἐκκλησιαστικῆς διακρίσεως ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Παράσημον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου...» (Φ.Ε.Κ. Α΄, 300/1999).

5. Ἐκ τῆς μελέτης τοῦ προηγουμένου πίνακος συνάγεται ὅτι τὸ ἰσχύον Σύνταγμα (ἄρθρ. 3, 1) καὶ ὁ ἰσχύων Καταστατικός Χάρτης (590/ 1977) παρέχουν εἰς τοὺς βασικούς θεσμούς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας τὴν δυνατότητα, κινουμένους ἐντός τῶν ὁρίων ποὺ χαράσσουν αἱ ἐξουσιοδοτικαί διατάξεις τοῦ Κ.Χ., νὰ ρυθμίζουν πολλά καὶ θεμελιώδους σημασίας θέματα αὐτῆς. Τὸ δικαιολογημένον ἐρώτημα, ποὺ γεννᾶται εἶναι ἂν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν 35ετές χρονικόν διάστημα ἐπωφελῶς ἐχρησιμοποιήσαμεν τὴν διησφαλισμένην νομικῶς δυνατότητα.

Ἀπὸ τοὺς δυναμένους νὰ ἐκδοθοῦν εἴκοσι ἑπτά (27) ἐν συνόλῳ Κανονισμούς ἐξεδόθησαν μόνον δέκα τέσσαρες (14). Διὰ τὰς δέκα καὶ τρεῖς (13) ἄλλας περιπτώσεις ἡ ἀδικαιολόγητος ἀδράνεια καὶ ἀπραξία ἡμῶν ἐπιτρέπει νὰ ἰσχύουν πεπαλαιωμένα κανονιστικά κείμενα τῆς πρὸ τοῦ 1974 ἑπταετίας ἢ νὰ μένουν μετέωρα θέματα ὡς πρὸς τὴν ὀργάνωσιν ἱερῶν Μητροπόλεων, τὴν διαχείρισιν εἰσφορῶν καὶ προσόδων αὐτῶν, ὡς πρὸς τοὺς Ἐφημερίους, τὰς Μονάς καὶ ἄλλα τινά.

Ἀντί τούτων ἔχομεν πλῆθος ἄλλων Κανονισμῶν, οἱ ὁποῖοι διέπουν ὀργανισμούς καὶ δράσεις κεντρικῶν καὶ περιφερειακῶν διοικητικῶν ὀργάνων, δευτερευούσης σημασίας. Ἡ δημοσίευσις αὐτῶν καὶ εἰς τὸ περιοδικόν «Ἐκκλησία» πληροφορεῖ περί τῆς ὑπάρξεως τῶν εἰς ἃ ἀφοροῦν, δὲν ὑπάρχει ὅμως ἑνιαῖον εὑρετήριον.

6. Κατὰ τὰς διημέρους ἐργασίας τῆς παρούσης Ἐκτάκτου Ἱεραρχίας καλούμεθα, συμφώνως πρὸς τὰ συνημμένα τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2898/ 20–5–2010 Ἐγκυκλίου, νὰ ἐγκρίνωμεν, κατὰ τὴν εἰς τὴν σύντομον εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν Κανονισμῶν τηρουμένην σειράν, ἀκολούθους Κανονισμούς :

α. «Περὶ προστασίας τῶν διαλελυμένων καὶ ἐρημωθεισῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν μνημείων».

β. «Περὶ συνάψεως καὶ ἐκτελέσεως συμβάσεων προμηθειῶν καὶ ὑπηρεσιῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων».

γ. «Περὶ ἀναθέσεως καὶ ἐκτελέσεως ἐκκλησιαστικῶν ἔργων».

δ. «Διεύθυνσις Δημοσιονομικοῦ Ἐλέγχου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

ε. «Δημόσιον λογιστικόν τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου».

στ. Κωδικοποίησις καὶ συμπλήρωσις διατάξεων περὶ λειτουργίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.)».

ζ. «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 165/2005 Κανονισμοῦ πρὸς σύστασιν ὀργανικῶν θέσεων παρὰ τῇ Διευθύνσει Ναοδομίας τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.».

η. «Περὶ Ἐκμισθώσεως καὶ Ἐκποιήσεως Ἐκκλησιαστικῶν Ἀκινήτων».

θ. Περὶ τροποποιήσεως τῶν Κ. 1/1977 καὶ 2/1977 περὶ ἐργασιῶν Δ.Ι.Σ. καὶ Ι.Σ.Ι.

Ἐπ' αὐτῶν περιοριζόμεθα μόνον εἰς τοῦτο, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐκθέσωμεν τὰς εἰς ἕνα ἕκαστον Κανονισμόν προσιδιαζούσας εἰδικάς παρατηρήσεις. Ὀρθῶς ἐπιμείναμεν νὰ μὴ ἐγκριθοῦν συλλήβδην καὶ διὰ βοῆς οἱ κατ' ἀρχὴν ἕξ (6) εἰς τὴν τακτικὴν Ι.Σ.Ι. τοῦ Ὀκτωβρίου 2009 καὶ νῦν ἐννέα (9) εἰς τὴν τοῦ Μαρτίου καὶ τὴν παροῦσαν. Οὐδείς Κανονισμός πλήν τοῦ εἰς τὴν Ε.Κ.Υ.Ο. ἀφορῶντος στηρίζεται εἰς ἐξουσιοδοτικήν διάταξιν τοῦ Κ.Χ. Δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν ἀντίρρησιν νὰ κωδικοποιηθοῦν οἱ τρεῖς προγενέστεροι καὶ νὰ γίνουν αἱ δέουσαι συμπληρώσεις εἰς ἕν κείμενον, ἀλλὰ ταυτοχρόνως καλούμεθα νὰ ἐγκρίνωμεν Κανονισμούς (Κανονιστικάς διατάξεις) ἀνήκοντας πρωτίστως καὶ κατὰ βάσιν εἰς τὸν περί ὀργανώσεως τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. Κανονισμόν. Ἐπομένως οἱ πρὸς ψήφισιν Κανονισμοί: α) περί ἀναθέσεως καὶ ἐκτελέσεως ἔργων, β) περί δημοσιονομικοῦ ἐλέγχου, γ) περί δημοσίου λογιστικοῦ, δ) περί Ναοδομίας καὶ προσωπικοῦ καὶ ε) περί συμβάσεως προμηθειῶν καὶ ὑπηρεσιῶν ἐμπεριέχονται εἰς τοὺς ἰσχύοντας Κανονισμούς περί τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. καὶ εἰς ἄλλους, ποὺ ἀφοροῦν εἰς ἕτερα Ἐκκλησιαστικά Ν.Π.Δ.Δ. Ἂν ἐγκρίνωμεν τοὺς προτεινομένους δι' ὅλα τὰ Ἐκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα Δ.Δ., τότε αὐτοί θὰ ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν Ε.Κ.Υ.Ο., ἡ ὁποία εἶναι Ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία συμπεριλαμβάνεται εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά Ν.Π.Δ.Δ.

Μήπως, λοιπόν, ἐπιδιώκεται ἡ κάλυψις (κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον «κουκούλωμα») σοβαρῶν συντελεσθεισῶν ὑπερβάσεων καὶ παραβλέψεων, ὡς διαδίδεται καὶ ἐν μέρει ἔχει γραφεῖ εἰς τὰ ἔντυπα μέσα εὐρείας ἐνημερώσεως; Τοῦτο θὰ δειχθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Εὐλαβῶς, λοιπόν, προτείνω νὰ περιορισθῶμεν σήμερον εἰς τὸν περί τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. Κανονισμόν, νὰ συζητήσωμεν τὰς ἐπὶ μέρους διατάξεις του, ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθόν ἐπράξαμεν καὶ νὰ ἀναλωθῶμεν ἐξ ἀφορμῆς τῶν συζητήσεών μας εἰς τὴν χάραξιν τῆς διὰ τὰ οἰκονομικά τῆς Ἐκκλησίας πορείας, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ἐπίκαιρος καὶ ἀναγκαία.

Ὅσα εὐσεβάστως καταθέτω ἐνώπιον τοῦ Ἱεροῦ Σώματος προέρχονται μόνον ἐξ ἀγαθοῦ συνειδότος καὶ μόνον ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἑρμηνευθοῦν ὡς κωλυσιεργία ἢ ὡς ἀνούσια καὶ ἐξονυχιστική ἐμμονή εἰς ρυθμίσεις τῶν διοικητικῶν κεντρικῶν καὶ περιφερειακῶν Ὀργανισμῶν. Δὲν προσιδιάζει εἰς τὴν ἐλαχιστότητά μου ὁ ρόλος τοῦ συνεχῶς ἀντιλέγοντος, ὅταν αἱ ἀπόψεις μου οὐδεμίαν σκοπιμότητα ἢ ἰδιοτέλεια ὑπηρετοῦν.

Θὰ ἐπιχειρῶ, λοιπόν, νὰ καταθέτω ἄνευ δισταγμῶν τὰς θέσεις μου, πρόθυμος πάντοτε νὰ τὰς ἀναθεωρήσω, ὅταν ἐλέγχωνται ὡς λανθασμέναι καὶ νὰ συμμορφωθῶ πρὸς τὴν γνώμην τῶν πλειόνων, ὅταν αὐτή συνάγεται διὰ διαφανῶν κανονικῶν διαδικασιῶν. Καὶ θὰ συνεχίσω νὰ ἀναφέρωμαι εἰς τὰ Συνοδικά Ὄργανα, ὡς μέχρι σήμερον, ἐκτός ἂν λόγοι ἐξαιρετικοί καὶ ὕψιστοι μὲ ἀναγκάσουν νὰ πράξω ἄλλως. Μὲ συνέχει ἡ ἀγωνία τοῦ σήμερον καὶ μὲ ὁδηγεῖ ἡ ἐλπίδα διὰ τὴν καλυτέραν ἔκφανσιν τῆς ἱερατικῆς διακονίας εἰς τὸ μέλλον.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀπὸ 16.07.10 ὁ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ» κυκλοφορεῖ καὶ στὴν Κύπρο καὶ συγκεκριμένα στίς πόλεις Λευκωσία καὶ Λεμεσό, ἐκεῖ ποὺ πωλεῖται ἑλληνικός τύπος.

Ἔντονον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν νέων τῆς Ἠλείας πρὸς τὴν Ἱερωσύνην

Πολλοὶ νέοι στρέφονται πρὸς τὴν Ἱερωσύνην, κατὰ τὴν παροῦσαν οἰκονομικὴν κρίσιν, συμφώνως μὲ στοιχεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἠλείας καὶ τοῦ Μητροπολίτου κ. Γερμανοῦ, τὰ ὁποῖα παρουσίασεν ἡ ἐφημερὶς «Πατρὶς» τοῦ Πύργου καὶ ἀνεμετεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Πρακτορείου «Romfea». Συμφώνως μὲ τὸ δημοσίευμα:

«“Ἔντονο εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον τῶν νέων τῆς Ἠλείας νὰ φορέσουν τὰ ράσα καὶ νὰ ὑπηρετήσουν τὴν πίστη, μὲ τὴν ὁποία μεγάλωσαν, ἀπὸ τὴν θέση τοῦ ἱερέα.

Ἤδη στὰ διάφορα ἐκκλησιαστικὰ σχολεῖα φοιτοῦν 22 ἱεροσπουδαστὲς ἀπὸ τὸ νομό, ποὺ ἔχουν ἐκδηλώσει τὸ ἐνδιαφέρον τους μετὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῶν σπουδῶν νὰ γίνουν ἱερεῖς τῆς Ἱ. Μητρόπολης Ἠλείας, ποὺ διαθέτει 218 ἐνορίες.

Σὲ ἕξι ἀπὸ αὐτὲς ὑπάρχουν κενὲς θέσεις ἀπὸ τὶς ὁποῖες μέχρι τέλους τοῦ ἔτους θὰ ἔχουν καλυφθεῖ οἱ τρεῖς.

Μάλιστα ὑπάρχουν τρεῖς δόκιμοι, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἕνας ὁ κ Νικόλαος Φωτόπουλος ἀπὸ τὸ Καπελέτο θὰ χειροτονηθεῖ (κουρὰ) σὲ μοναχὸ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἄνω Δίβρης καὶ ἐν συνεχείᾳ στὶς 17 Ἰουλίου στὴν Ἁγία Μαρίνα Ξηροκάμπου σὲ διάκο ἀπὸ τὸν Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ὠλένης κ. Ἀθανάσιο.

“Ἔχουμε ἄλλους δύο νέους, ποὺ εἶναι ἀρραβωνιασμένοι, ἔχουν τελειώσει τὸ ἐκκλησιαστικὸ ΙΕΚ, ἕναν ἀπὸ τὸ Ἀντρώνι καὶ ἕνα ἀπὸ τὴν Περσαίνα, ποὺ θὰ παντρευτοῦν τὸν Σεπτέμβρη καὶ ἕως τὸ τέλος τοῦ ἔτους θὰ ἔχουν χειροτονηθεῖ σὲ ἱερεῖς.

Ὅπως καταλαβαίνεται λοιπὸν ἀπὸ τὶς ἕξι θέσεις θὰ καλυφθοῦν ἀμέσως οἱ τρεῖς, ἐνῶ ἔχει ἔρθει στὴν Μητρόπολή μας ἕνας Ἀρχιμανδρίτης ἀπὸ τὴν Πάτρα ποὺ καὶ αὐτὸς θὰ πάει σὲ ἐνορία, ποὺ δὲν ἔχει ἐφημέριο καθὼς καὶ ἕνας ἱερέας, ποὺ περιμένουμε νὰ ἔρθει ἀπὸ ἄλλη Μητρόπολη», ἐπεσήμανε ὁ Μητροπολίτης Ἠλείας κ. Γερμανός.